

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/678/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112212124
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112212124.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, proti žalovanému L. P., Z. I. D., I. XX, v súčasnosti na neznámom mieste, o zaplatenie 331,94 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/156/2013-72 z 11.4.2014 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol, vo vzťahu žalobcu a žalovaného účastníkom náhradu trov konania nepriznal a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zast. 82,55 €, ktoré je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca, v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p. v znení neskorších právnych predpisov podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti rozsudku v rozsahu priznaných trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi.

V odôvodnení rozsudku súd, o. i., uviedol, že o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p., že žalobca bol v konaní neúspešný, žalovaný bol v konaní úspešný, avšak preukázateľné trovy mu voči žalobcovi nevznikli a, že v konaní vystupovalo na strane žalovaného ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Námestie legionárov 5, ktorému vznikli trovy konania, titulom trov právneho zast. Dospel k záveru, že tieto trovy boli účelné vynaložené na bránenie práva žalovaného, pretože poukazoval vo svojom písomnom podaní z 20.2.2014 na to, že zmluvná pokuta, ktorá bola dohodnutá v spotrebiteľskej zmluve medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa, je objektívne spôsobilá poškodiť žalovaného ako spotrebiteľa, je daná preto zákonná prekážka priznať nárok žalobcu z neprijateľnej zmluvnej podmienky, že trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zast. advokátom JUDr. A. Motykom, ktoré určil podľa vyhl.č.655/04 Z. z. vo výške 82,55 € ako 2 úkony právnej pomoci po 26,56 €: príprava a prevzatie z 2.11.2012, vyjadrenie vo veci samej z 20.2.2014, režijný paušál 7,63 € a 8,04 €, 20 % DPH 13,76 € a, že tieto trovy je žalobca povinný zaplatiť zástupcovi vedľajšieho účastníka, podľa § 149 ods.1 O. s. p.

I. Odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu žalobca odôvodnil v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval), keďže - podľa jeho názoru - súd priznal náhradu trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi, vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Neúčelne vynaložené trovy právneho zast. vedľajšieho účastníka. Dovolil si poukázať na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zast. vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Citoval znenie § 142 ods.1 O. s. p. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených

na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony, ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov či hotových výdavkov. Mal za to, že trovy právneho zast., ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené si dovoľil poukázať na uznesenie Krajského súdu (ďalej len KS) Banská Bystrica 17Co/91/2012 z 25.4.2012 (citoval z neho). Dovoľil si poukázať aj na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (aj z neho citoval). III. Vedľajší účastník a jeho odbornosť pri poskytovaní ochrany spotrebiteľovi. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zák. priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (§ 93 ods.2 O. s. p.). Uvedené procesné právo zák. viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa, z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní (§ 25 zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými, bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zast. zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľu spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. Z § 93 ods.2 O. s. p., ako aj z § 25 zák.č.250/07 Z. z. je však zrejmé, že zák. uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa práve pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo poskytnúť spotrebiteľom kvalifikovanú pomoc práve prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľa. Ak bolo potrebné právne zast. spotrebiteľského združenia, nebol dôvod na jeho pribratie do konania, nakoľko by nevedelo naplniť svoj hlavný predmet činnosti. Dovoľil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval, čo je v ňom, o. i., aj uvedené). Nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zast., ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky, a z toho dôvodu aj zák. privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). IV. Účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zast., priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zast. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci ešte nevedel o akú právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zák. priznané favorizované postavenie medzi ostatnými združeniami. Taktiež poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti existuje veľký počet rozhodnutí, ktoré sa týkajú obdobných konaní a nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby vstúpil do konania bez zástupcu a jednoducho by poukázal na súvisiace rozhodnutia. Nie je potrebné právne zast. a trovy, ktoré vznikli sú len účelové. Podľa jeho názoru ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať na uznesenie KS v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval ďalšiu časť z jeho odôvodnenia). V. Prínos vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Taktiež si dovoľil poznamenať, že vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ust. a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na uvedenú skutočnosť poukázal Okresný súd Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí 13C/54/2012 z 26.6.2012 (citoval z neho). Vedľajší účastník, teda do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. VI. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na

ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 3Cdo188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. VII. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p. citoval znenie § 101 ods.3 O. s. p. Mal za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade, ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, „ktorý“ sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. Na uvedenú skutočnosť poukázal NS SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo188/212 z 5.2.2013. VIII. Prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa. Ďalej je potrebné uviesť, že Ministerstvo hospodárstva SR podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi. Napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola 29.2.2012 udelená dotácia MH SR vo výške 4 000 €, na základe zmluvy o poskytnutí dotácie na realizáciu projektu: Zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi, zverejnenej na webovom sídle Centrálného registra zmlúv pod registračným č.126/2012-4220-4330. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že MH SR poskytnutými dotáciami jednak hradí výdavky spotrebiteľských združení a zároveň podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2 x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Ako vyplýva z uvedeného, vedľajší účastník, ako subjekt zriadený za účelom pomoci a odborného zast. spotrebiteľov v súdnom konaní, teda spôsobilý na zastupovanie spotrebiteľov si neúčelne uplatnil trovy vynaložené na jeho právne zast., v rozpore so zámerom zákonodarcu. V predmetnom konaní vzniká pochybnosť či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zast. IX. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu. citoval znenie § 220 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol v zmysle cit. § 220 O. s. p. rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania sa trovy konania nepriznávajú a vedľajší účastník sa zaväzuje nahradiť mu trovy odvolacieho konania (v prílohe ich vyčíslil), všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vedľajší účastník k odvolaniu žalobcu podal nasledovné vyjadrenie: Nevie z akého dôvodu sa žalobca v odvolaní, ktoré smeruje len proti trovám konania zaoberá neprípustnosťou jeho vstupu do konania. Žalobca predsa v priebehu konania podal námietku neprípustnosti jeho vstupu, o ktorej súd rozhodol a jeho vstup do konania pripustil. Jeho podrobná právna argumentácia k oprávnenosti združenia ako vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť a k tomu zodpovedajúcemu nároku na náhradu trov konania v úspešných sporoch je súdom už známa. Len príkladmo preto poukázal na rozhodnutia KS: Uznesenie KS Košice 9Co/104/2012-84 z 31.7.2012, Rozsudok KS Nitra 9Co/172/2012-137 z 23.8.2012, Uznesenie KS Prešov 1Co/55/2012-66 z 27.9.2012, Uznesenie KS Banská Bystrica 15Co/92/2012-69 z 10.5.2012, Uznesenie KS Žilina 8Co/258/2012-127 z 31.7.2012, Uznesenie KS Trenčín 6Co/235/2012-187 z 27.11.2012 a Uznesenie KS Trnava 23Co/305/2012-118 zo 17.4.2013 (z odôvodnenia všetkých uvedených rozhodnutí citoval). V odvolaní žalobca taktiež poukazuje na skutočnosť, že v konaní iba poukázal na rozhodovaciu prax súdov v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, pričom ide o skutočnosti súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti a na tieto skutočnosti súd prihliada ex offo. Napriek tomu, že súdy skutočne sú povinné ex offo prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čím pre ne vzniká zákonná prekážka priznať žalobcovi plnenie z takejto absolútne neplatnej zmluvnej podmienky, realita tomu často nenasvedčuje. Má k dispozícii stovky rozhodnutí, v ktorých súdy priznali žalobcovi nárok z predmetnej zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta) napriek tomu, že táto už bola judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka. Považuje preto za mimoriadne dôležité namietat' ju na súde a poukazovať na zákonné ust. týkajúce sa danej problematiky a práve na judikatúru slovenských súdov. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať (aj sa stáva), že súd nemá vedomosť o tom, že

niektorá zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú. V tejto súvislosti taktiež poukazuje na skutočnosť, že vyhlásením žalobcom uplatňovanej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku vzniká pre žalobcu zákonná prekážka uplatňovať si takýto nárok na súde. Napriek tomu si tento nárok žalobca uplatňuje a doslova v nie dobrej viere skúša, ktorý súd mu plnenie prizná. Je nepochopiteľné a priam zarážajúce, že žalobca ako silná a bohatá nadnárodná spoločnosť, ktorá sa v súdnych konaniach bez akýchkoľvek rozpakov necháva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou upiera právo na zastupovanie bezmajetnému združeniu na ochranu spotrebiteľov. Žalobcu zrejme láka neďavnominulá realita súdnych sporov, v ktorých neinformovaní a rezignovaní spotrebiteľia nenamietali nekalé pokuty a sudy si len zriedka plnili úlohu súdnej kontroly takýchto neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Žalobcovi zjavne prekáža v konaní rovnocenný súper, pretože na neinformovanosť a rezignovanosť spotrebiteľov sa zjavne spolieha. Princíp rovnosti zbraní zrejme nechce akceptovať. Citoval znenie čl.7 ods.1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. S poukazom na uvedené je argumentácia žalobcu v jeho odvolaní nenáležitá, preto navrhol rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za toto podanie 13,28 € (§ 13a ods.2 písm. b/ vyhl.č.655/04 Z. z. v znení neskorších predpisov) a režijného paušálu 8,04 € (§ 16 ods.3 AT) a 20 % DPH 4,26 €, teda celkove trovy odvolacieho konania 25,58 €.

Rozsudok, okrem výroku o trovách vedľajšieho účastníka, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), čo sa týka výroku o trovách vedľajšieho účastníka, preto rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že žalobca nie je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 82,55 €.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nálež II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zastupovanie, ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta,

čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovanému žiadne trovy nevznikli a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.